

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/94/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614208327
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614208327.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu BL Telecom collection, s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému N. O., G. T. D., F. R. XXI/X, o zaplatenie 266,29 € s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Košice, Park Angelinum 2, IČO: XX XXX XXX, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 2C/165/2014-78 z 30.10.2014 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku, ktorým žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zast. 59,24 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva a vedľajší účastník nemá právo na ich náhradu.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 17,34 € s úrokom z omeškania 9,25 % p. a. zo sumy 13,84 € od 10.5.2011 do zaplatenia, 9,25 % p. a. zo sumy 3,50 € od 10.7.2011 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zast. 59,24 €, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti, teda v časti o zaplatenie 248,95 € s 9 % úrokom od 10.4.2012 do zaplatenia, žalobu zamietol.

Žalobca, v zmysle § 201 v spojení s § 204 ods.1 O. s. p., podal v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie proti rozsudku v rozsahu priznaných trov právneho zast. vedľajšiemu účastníkovi.

Súd v odôvodnení rozsudku, o. i., uviedol, že o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. a priznal mu ich vo výške 59,24 €, že predpokladom na priznanie náhrady trov konania v posudzovanej veci spočívajúci v podmienke, že trovy musia byť účelne vynaložené, treba interpretovať v súlade s 2 významnými právnymi normami: 1. podľa čl.47 ods.2 Ústavy (citoval časť jeho znenie), 2. podľa § 3 ods.4 zák.č.250/07 Z. z. (jeho znenie citoval). Vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpil do konania s cieľom chrániť a presadzovať jeho oprávnené záujmy a priznal mu trovy konania 59,24 €, vypočítané z tarifnej hodnoty veci 248,95 €, hodnota 1 úkonu právnej služby 21,58 €, režijný paušál za r.2014 8,04 € a to za 2 úkony právnej služby, prevzatie a prípravu zast., vyjadrenie vo veci, 2 x po 21,58 € + 2 x režijný paušál po 8,04 € spolu 59,24 €, v súlade s vyhl.č.655/04 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Žalobca v odvolaní uviedol: I. Podal proti žalovanému na súd žalobu o zaplatenie 266,29 € s prísl. z 8.4.2014, z dôvodu nedodržania zmluvných povinností voči jeho právnomu predchodcovi, ktoré mu vyplývali zo Zmluvy o pripojení, resp. Dodatku k Zmluve o pripojení. 5.12.2014 bol mu doručený rozsudok súdu z 30.10.2014. Odvolanie voči predmetnému rozhodnutiu odôvodnil v zmysle § 205 ods.2 písm. f) O. s. p. (jeho znenie citoval), keďže - podľa jeho názoru - súd priznal náhradu trov právneho zast. vedľajšiemu účastníkovi, vychádzajúc z nesprávneho právneho posúdenia veci. II. Neúčelne vynaložené trovy právneho zast. vedľajšieho účastníka. Dovolil si poukázať na neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zast. vedľajšieho účastníka. Citoval znenie § 142 ods.1 O. s. p. Jedným z predpokladov

potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania je aj účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony, ako napr. na zaplatenie súdnych poplatkov či hotových výdavkov. Mal za to, že trovy právneho zast., ktoré sú súčasťou trov konania a, ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V nadväznosti na uvedené si dovolil poukázať na uznesenie Krajského súdu (ďalej len KS) Banská Bystrica 17Co/91/2012 z 25.4.2012 (citoval z jeho odôvodnenia). Dovolil si poukázať aj na uznesenie KS v Bratislave 5Co/375/13 z 19.6.2013 a uznesenie 9Co/375/2013 z 25.6.2013 (aj z ich odôvodnenia citoval). III. Vedľajší účastník a jeho odbornosť pri poskytovaní ochrany spotrebiteľovi. Vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zák. priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam, už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu (§ 93 ods.2 O. s. p.). Uvedené procesné právo zák. viaže iba na občianske združenie, ktorého hlavnou činnosťou je ochrana práv spotrebiteľa, z dôvodu ich odbornej pripravenosti a zákonného splnomocnenia na zastupovanie spotrebiteľov v správnom a súdnom konaní (§ 25 zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo správnom konaní. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými, bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zast. zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľu spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Ak by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zastúpené zástupcom rovnako ako spotrebiteľské združenie. Z § 93 ods.2 O. s. p., ako aj z § 25 zák.č.250/07 Z. z. je však zrejmé, že zák. uprednostňuje združenia na ochranu spotrebiteľa práve pre ich odbornú pripravenosť po právnej aj personálnej stránke. Úmyslom zákonodarcu bolo poskytnúť spotrebiteľom kvalifikovanú pomoc práve prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľa. Ak bolo potrebné právne zast. spotrebiteľského združenia, nebol dôvod na jeho pribratie do konania, nakoľko by nevedelo naplniť svoj hlavný predmet činnosti. Dovolil si v tejto súvislosti poukázať na uznesenie KS v Bratislave 5Co/375/13 z 19.6.2013 (citoval, čo je v ňom, o. i., aj uvedené). Nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zast., ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky, a z toho dôvodu aj zák. privilegovaného subjektu (čo sa týka vstupu do konania). IV. Účel vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zast., priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol žalovanému právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zast. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom, hoci ešte nevedel o akú právnu vec ide. Sám vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv žalovanému ako spotrebiteľovi, na základe čoho mal pri vstupe do konania zák. priznané favorizované postavenie medzi ostatnými združeniami. Taktiež poukázal na skutočnosť, že v súčasnosti existuje veľký počet rozhodnutí, ktoré sa týkajú obdobných konaní a nič nebráni vedľajšiemu účastníkovi, aby vstúpil do konania bez zástupcu a jednoducho by poukázal na súvisiace rozhodnutia. Nie je potrebné právne zast. a trovy, ktoré vznikli sú len účelové. Podľa jeho názoru ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. V tejto súvislosti si dovolil poukázať na uznesenie KS v Bratislave 5Co/375/13 z 19.6.2013 (citoval ďalšiu časť z jeho odôvodnenia). V. Prínos vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Taktiež si dovolil poznamenať, že vedľajší účastník, odborne spôsobilý subjekt, vo svojej argumentácii poukázal iba na ust. a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Na uvedenú skutočnosť poukázal Okresný súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí 13C/54/2012 z 26.6.2012 (citoval z jeho odôvodnenia). Vedľajší účastník, teda do konania neprinesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu a nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. VI. Súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. V zmysle § 93 ods.2 O. s. p. nie je potrebné, aby vedľajší účastník musel mať záujem na výsledku konania, ale zák. ustanovuje

podmienku, aby predmetom činnosti tohto vedľajšieho účastníka bola ochrana práv o ktoré v konaní ide. Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka (na ktorého sa vzťahujú § 93 ods.1 a 2 O. s. p.) je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Dovolil si v tejto súvislosti poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len NS SR) 3Cdo 188/212 z 5.2.2013 (citoval z jeho odôvodnenia). Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Účastník konania má právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na jeho strane zúčastnil konania vedľajší účastník. V zmysle uvedeného musí súd vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať súd vždy jasno či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Súd musí taktiež zák. zodpovedajúcim spôsobom reagovať na prípadný nesúhlasný procesný úkon účastníka. Na uvedenú skutočnosť poukázal NS SR vo svojom rozhodnutí 3Cdo 188/212 z 5.2.2013. VII. Domnienka podľa § 101 ods.3 O. s. p. Citoval znenie § 101 ods.3 O. s. p. Mal za to, že uvedená výzva adresovaná účastníkom konania sa použije vtedy, ak súd bude vyzývať účastníkov, aby sa vyjadrili o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania. V prípade, ak by súd chcel použiť uvedené ust. na prípad vyjadrenia sa účastníka konania k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, dovolil si uviesť, že použitie § 101 ods.3 O. s. p. neprichádza v tomto prípade do úvahy, nakoľko by nešlo o vyjadrenie sa k postupu a vedeniu konania. Na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, „ktorý“ sa zúčastňujú konania nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods.3 O. s. p. Na uvedenú skutočnosť poukázal NS SR vo svojom rozhodnutí 3Cdo 188/212 z 5.2.2013. VIII. Prostriedky poskytované štátom na podporu ochrany spotrebiteľa. Ďalej považoval za potrebné uviesť, že Ministerstvo hospodárstva SR podporuje činnosť spotrebiteľských združení aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi. Napr. Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS bola 29.2.2012 udelená dotácia MH SR 4 000 €, na základe zmluvy o poskytnutí dotácie na realizáciu projektu: Zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi, zverejnenej na webovom sídle Centrálného registra zmlúv pod registračným č.126/2012-4220-4330. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že MH SR poskytnutými dotáciami jednak hradí výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Prijatím dotácie zo štátneho rozpočtu a priznanou náhradou trov konania by bola 2 x hradená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. Ako vyplýva z uvedeného, vedľajší účastník, ako subjekt zriadený za účelom pomoci a odborného zast. spotrebiteľov v súdnom konaní, teda spôsobilý na zastupovanie spotrebiteľov si neúčelne uplatnil trovy vynaložené na jeho právne zast., v rozpore so zámerom zákonodarcu. V predmetnom konaní vzniká pochybnosť či cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa alebo profit z náhrady trov právneho zast. IX. Návrh rozhodnutia odvolacieho súdu. Citoval znenie § 220 O. s. p. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol v zmysle cit. § 220 O. s. p. rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovaného sa trovy konania nepriznávajú a vedľajší účastník sa zaväzuje nahraďiť mu trovy odvolacieho konania (v prílohe ich vyčíslil), všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. K uvedenému odvolaniu žalobcu vedľajší účastník uviedol (o. i.) nasledovné: Citoval znenie § 93 ods. 1,2 a 3 O. s. p. S účinnosťou od 15.10.2008 O. s. p. zaviedol novú skupinu subjektov, ktoré môžu vstupovať ako vedľajší účastník v konaní. Pri tejto skupine ide o iné posudzovanie kritérií na vedľajšie účastníctvo ako pri prvej skupine vedľajšieho účastníctva. Pokiaľ pri prvej skupine musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, v druhej skupine legitímáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zák., v tomto prípade zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa jeho názoru na jeho vstup do konania postačuje preukázať, že vstupujúci vedľajší účastník je právnická osoba a jej predmet činnosti spočíva v ochrane zák. stanovených práv. Je právnickou osobou zriadenou za účelom kolektívnej ochrany spotrebiteľov, na podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.250/07 Z. z.), na zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods.2 O. s. p. /viď stanovy Združenia/. Z jeho elektronického podania z 8.9.2014 vyplýva, že po oznámení vstupu do konania a oboznámení sa s predmetom konania, vstupuje do konania len čo sa týka uplatňovanej zmluvnej pokuty (ďalej len pokuta) 248,95 €, ktorú z dôvodov, ktoré uviedol v predmetnom podaní považuje za neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy a žiadal žalobu v tejto časti zamietnuť. Zároveň v súvislosti s podaniami žalobcu, ktorým žiada priznať pokutu alternatívne ako náhradu škody predstavujúcu rozdiel medzi bežnou predajnou cenou mobilného telefónu a akciovou cenou, za ktorú bol žalovanému odpredaný mobilný telefón právnym predchodcom žalobcu uviedol, že moderácia neprijateľnej zmluvnej podmienky je neplatná, nakoľko absolútne neplatný právny úkon „nie možné“ moderovať a keďže na žalobcu ako postupníka bola postupcom pohľadávky postúpená pohľadávka iba

titulom pokuty, žalobca tak nie je vo veci aktívne procesne legitimovaný uplatniť nárok na náhradu škody, ktorý na neho postúpený nebol a poukázal na faktúru č.7203157934. Z dôvodu právnej istoty na základe uvedeného vzniesol aj námietku premlčania pre prípad, že by žalobca požadoval priznanie žalovanej sumy 248,95 € titulom náhradu škody. Čo sa týka jeho oprávnenia vzniesť námietku premlčania ako oprávnenej osoby poukázal v tejto súvislosti na uznesenie KS v Trenčíne 19Co/307/2012 z 12.2.2014 kde súd konštatuje s poukázaním na rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky 25Cdo/539/2008 z 19.2.2009 a 21Cdo/2313/2004 zo 7.7.2005, že uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka konania a rovnaké právo má v zmysle § 93 ods.3 O. s. p. aj vedľajší účastník, ktorý v konaní vystupuje na strane žalovaného. Na tom, že ide o procesné právo, nič nemení skutočnosť, že ako obrana proti žalobe sa uplatňujú taktiež námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy (ako je práve námietka premlčania), lebo procesné právo tieto námietky uplatniť za konania nemožno zamieňať s tým, že majú pôvod v hmotnom alebo len procesnom práve. Súd žalobu po vykonaní dokazovania zamietol v časti o zaplatenie žalovanej pokuty 248,95 €, pričom v odôvodnení rozsudku zároveň poukázal na aktuálnu judikatúru súdov Slovenskej republiky, ktorými bola pokuta zo zmlúv právneho predchodcu žalobcu určená ako neprijateľná podmienka spotrebiteľskej zmluvy, pričom žalobca svojim postupom koná v rozpore s § 53a O. z., keďže na základe uvedeného sa mal používať predmetnej zmluvnej podmienky zdržať. V zmysle § 93 ods.4 O. s. p. má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda aj v súlade s § 24 a § 25 ods.1 O. s. p., realizujúc tak ústavné právo na právnu pomoc pred súdmi. Poukázal na uznesenie KS v Prešove 6Co/219/2012 z 31.7.2013 v zmysle, ktorého aj s poukazom na § 137 O. s. p. o druhoch trov konania, je služba advokáta u právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv pochopiteľná a logická, pretože úspech v konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Citujúc uvedené rozhodnutie tak, náklady s tým spojené sú v zásade účelné, čo sa v plnej miere vzťahuje aj na jeho možnosť dať sa zastupovať v konaní advokátom. Čo sa týka právnej hodnoty jeho vstupu, tak poukazuje na skutočnosť, že má vedomosť o viacerých sporoch kde súdy neprihliadali na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offa a svojimi rozhodnutiami zaviazali žalovaných plniť v celom rozsahu aj napriek tomu, že časť, resp. celý žalobou uplatnený nárok sa opiera o neprijateľné zmluvné podmienky zo spotrebiteľských zmlúv a priaznivejší výsledok v súdnom spore bol z pohľadu spotrebiteľa dosiahnutý až procesnou intervenciou vedľajšieho účastníka na jeho strane. V zmysle uvedeného tak, naopak stúpa význam a úloha vstupov vedľajšieho účastníka na ochranu žalovaného spotrebiteľa, ktorého činnosťou a procesnou aktivitou dochádza k naplneniu zákonodarcom sledovaného cieľa právnej úpravy v oblasti spotrebiteľských zmlúv a ochrany spotrebiteľov ako tomu bolo aj v konkrétnom prípade. Poukázal na prax žalobcu, ktorý dlhodobo a opakovane, tak ako aj uvádza súd v odôvodnení rozsudku uplatňuje voči spotrebiteľom nároky z neprijateľných podmienok zo spotrebiteľských zmlúv, resp. premlčané pohľadávky, ktoré na neho boli postúpené Slovak Telekom a.s. a teda je logické, že voči takýmto nárokom žalobcu vidí konkrétny prípad, bude opakovane vystupovať na ochranu spotrebiteľov, využívajúc konkrétne procesné postupy v závislosti od okolností konkrétneho prípadu. Jeho procesný postup je teda priamo determinovaný konaním žalobcu. Konateľom žalobcu je JUDr. Peter Štrpka. Advokátska kancelária SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom zhodným so sídlom žalobcu, t.j. Šoltésovej 14, Bratislava, podáva formulárové hromadné žaloby na vymáhanie nárokov žalobcu z neprijateľných zmluvných podmienok postúpených na žalobcu Slovak Telekom a.s. (viď ďalej podania ako námietky voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania a následné odvolania voči uzneseniam o pripustení vedľajšieho účastníka do konania a nakoniec aj príklad podaného odvolania vo veci voči jeho trovám konania, všetko štruktúrované do obsahovo identických bodov od bodu I až IX). V tomto smere by bolo namieste aplikovať § 150 O. s. p. práve voči žalobcovi, nakoľko v konaniach, v ktorých vystupuje ako žalobca podáva formulárové žaloby a vyjadrenia, čo z hľadiska právnej a časovej náročnosti úkonov právnej služby ako aj skutočnosti, že samotný JUDr. Štrpka je konateľom spoločnosti, ktorú zastupuje a, že na druhej strane stojí spotrebiteľ, zakladá otázku účelnosti a oprávnenosti trov právneho zast. žalobcu, resp. ich nadbytočnosti a vytvára tak priestor pre súdy, aby tieto žalobcovi minimálne z časti nepriznávali a to ich primeraným krátením. Vo vzťahu k námietke žalobcu je potrebné uviesť, že jeho kompetencie podľa zák.č.250/07 Z. z. priamo predpokladajú, že združenie ako vedľajší účastník sa bude v nevyhnutnej miere oboznamovať s osobnými údajmi a je povinné ich chrániť. Má podľa prvej vety § 93 ods.4 O. s. p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, a teda má právo, o. i., aj nazerať do súdneho spisu a robiť si z neho výpisy, odpisy a fotokópie alebo požiadať súd o vyhotovenie fotokópií za úhradu vecných nákladov (§ 44 ods.1 O. s. p.), pričom táto činnosť priamo predpokladá možnosť oboznámenia sa s osobnými údajmi účastníkov konania a príp. aj s predmetom telekomunikačného tajomstva, ak je aj to obsahom súdneho spisu. Tým ale nie je dotknutá jeho povinnosť chrániť takto získané osobné údaje (podľa zák.č.428/02 Z. z. o

ochrane osobných údajov) a zachovávať telekomunikačné tajomstvo (podľa § 63 ods.2 zák.č.351/11 Z. z. o elektronických komunikáciách) a vyvarovať sa zneužitia svojho postavenia vedľajšieho účastníka v konaní. Na základe návrhu OS Brezno bolo iniciované konanie o posúdenie súladu § 93 ods.2 O. s. p. s čl.19 ods.2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len SR), pričom výsledok tohto konania je taký, že Ústavný súd (ďalej len ÚS) SR na neverejnom zasadnutí pléna 29.1.2014 rozhodol o odmietnutí tohto návrhu. Skutočnosť, že sa právnické osoby vstupujúce do konania z doručených rovnopisov žalôb oboznámia s podstatnými okolnosťami prípadov vrátane osobných údajov účastníkov konania, ktorých rozsah je stanovený v § 79 ods.1 O. s. p., nepredstavuje podľa ÚS SR, vychádzajúc z odôvodnenia tohto jeho rozhodnutia neospravedliteľný zásah do základného práva na súkromie podľa čl.19 ods.2 a 3 ústavy, zmyslu a účelu § 93 ods.2 O. s. p., ktoré možno interpretovať a aplikovať v spojitosti s ďalšími procesnými ust. obsiahnutými v O. s. p. a tiež s prihliadnutím na limity spracúvania osobných údajov dané aktuálnou právnou úpravou označené ust. O. s. p. nie je možné považovať za spôsobilé zasiahnuť do základného práva garantovaného čl.19 ods.2 a 3 ústavy. Čo sa týka trov spojených s vyhotovením kópií podaní pre neho uviedol, že ako združenie pôsobiace na ochranu spotrebiteľov v zmysle § 4 ods.2 z.č.71/92 Zb. o súdnych poplatkoch je oslobodené od všetkých súdnych poplatkov, nakoľko sa v danom prípade jedná o osobné oslobodenie od poplatkov na rozdiel od § 4 ods.1 z.č.71/92 Zb. kde sa jedná o vecné oslobodenie od poplatkov vzťahujúce sa iba na súdny poplatok za žalobu. Vo vzťahu k bodu VIII odvolania - Prostriedky poskytované štátom na podporu ochrany spotrebiteľa uviedol, že mu nebola Ministerstvom hospodárstva SR poskytnutá žiadna dotácia na jeho činnosť. Svojou činnosťou napĺňa ciele politiky EÚ v oblasti ochrany práv spotrebiteľov (čl.169 Lisabonskej zmluvy, čl.38 Charty základných práv EÚ, „príslušnosť“ smernice EÚ a rozsudky Súdneho dvora EÚ, ako aj vnútroštátnu právnú úpravu o ochrane spotrebiteľov). V zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta, ako aj na náhradu trov konania. Nadväzujúc na uvedené považuje rozsudok súdu v časti napádaného výroku o jeho trovách konania za rozhodnutie, ktoré vychádza zo správneho skutkového a právneho posúdenia veci. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto navrhol napadnutý rozsudok v časti, ktorej sa týka odvolanie žalobcu t.j. o jeho trovách konania potvrdiť a zároveň zaviazat žalobcu nahradit mu trovy odvolacieho konania 18,83 € v zmysle ich písomného vyčíslenia, na účet jeho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Rozsudok, okrem výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zast. 59,24 €, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie (§ 219) rozsudku, ani na jeho zrušenie (§ 221 ods.1), čo sa týka výroku o trovách právneho zast. vedľajšieho účastníka, preto rozsudok v uvedenom výroku, podľa § 220 O. s. p., zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov právneho zast. nepriznáva.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl. 47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zastúpením v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS78/03 z 9.9.2004 ÚS SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl. 47 ods.2 a 3 Ústavy SR. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zastupovanie, ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby.

Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zastupovanie splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods.1 O. s. p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov, žalovanému žiadne trovy nevznikli a žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O. s. p. priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.